

*„G. B. Shaw színdarabjait egyébként pihe-
nésnek fordítottam a napi hat-nyolc órai
nehéz Dickens-szövegek után, ... Takaré-
kosan adagoltam magamnak, hogy jusson
minden napra valami a Johanná-jából, mire
a Martin Chuzzlewit-tel aznapra elfáradok.
Pedig az ember azt hinné, hogy a dolog for-
dítva van; én is azt hittem volna azelőtt.”*

Ottlik Géza: Próza

A fordító megjegyzései — nemcsak a fordításról

Olyan könyvet vesz most kezébe az olvasó, amely a legvertikálisabb tudomány, a matematika horizontális tájain kalauzolja egyre magasabb csúcsokra, ahonnan a kilátás lenyűgöző szépsége mellett a mély szakadékok is feltűnőbbek. Eljut azokra a hihetetlen magaslatokra, amelyeket csak nemrégiben hódítottak meg a kitartó kutatók. Nyilván sok olvasó egy-egy helyen szívesen időzne többet is, egyesek a matematika és a háborúk kapcsolatánál, mások talán a véletlennel kapcsolatos mély filozófiai problémáknál. A távoli cél azonban mindig továbbhaladásra sűrget. A könyv — miközben rengeteg érdekes információt közöl és minden részében a szerzők őszinte törekvéseit tükrözi a matematika kutatásában, oktatásában és filozófiájában — hozzá-
szólásra és vitára ösztönöz. A helyeslő és bíráló vélemények (Lakatos stílusú) párbajából sokat nyerhet maga a matematika is. Az olvasó már a tartalomjegyzékből is jól láthatja, hogy a szerzők véleménye szerint a magyar tudósok (Pólya, Lakatos) milyen nagy szerepet játszottak és játszanak nemcsak a matematika kutatásában (ez szinte már legendássá vált), hanem oktatásában és filozófiájában is. Kevesebb szó esik a Magyarországon élt matematikusok idevágó munkáiról, pl. Rényi Alfréd műveiről.

E helyen szeretném megköszönni tanítványomnak, Vajda Júliának a fordításban nyújtott jelentős segítségét.

Székely J. Gábor